

С Л А В Я Н Ш И М Ъ

ГОДИНА IV.

Русчунъ 23 Октомврий 1882.

БРОЙ 31

Пазива два пъти въ седмицата вѣсѣа:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли пови.
 За шесть месеци 3 ср. рубли „

Сичко, което се отнася до вѣстника, надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчунъ.
 Неплатени писма не се приематъ.
 Ръкописи назадъ не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За вѣсѣа редъ при пръвѣ пътъ 20 стот.
 За „ „ „ вторий пътъ 10 „

Руссе 22 Октомврий 1882 г.

Мнозина отъ либералитѣ, неказватъ миѣние, че петрѣбвало както казва „Свѣтлина“ да си скръстимъ ръцетѣ и отъ далечъ да стоимъ и да гледаме, какво ще става по изборитѣ. Напротивъ, трѣбвало либералитѣ да зематъ живо участие, въ това предстояще важно дѣло и ако се избержатъ за представители, въ самата камара да дѣйствуватъ, тамъ и отъ тамъ като народни представители да си издадѣтъ гласа, да питатъ за едно и друго и най-сѣтиѣ да си дадѣтъ оставкитѣ, като са оттеглѣтъ отъ Сибрапнето. — На това миѣние сѣ мнозина, които не само мислѣтъ, но и вѣрватъ, че каквито машинации и кандидати да се предлагатъ на народа, той ще си избере лица патриоти, лица свободолюбиви, лица които сѣ чисти отъ подвигитѣ по преврата, лица които живо ще застъпятъ неговитѣ интереси, неговитѣ правдини, като поискатъ въ самата камара отчетъ върху сичко, каквото са е вършило до днесъ.

По кой начинъ ако са постѣпни, ще бѣде по-благоразумно и по-сполучливо, ний неможемъ да предвидимъ; ще кажемъ само, че да скръстимъ ръцѣ, като стари баби и отъ далечъ да гледаме сеирѣ, това малко ще препорѣча и либералитѣ и тѣхната партия и самитѣ имъ начала. Кой както иска, така нека постѣпни, ние сме съгласни на увѣренията, че либералитѣ знайтъ само да говорѣтъ, а на дѣло ги нѣмало! Истинна ли е това, или не, врѣмето ще ни го покаже. Но че народа има обѣрнати очитѣ си къмъ водителитѣ на лабералната партия, че отъ тѣхъ очаква поправление на работитѣ, върху това, сѣкий може да се увѣри, като попита единъ простъ селянинъ, въ кого има довѣрне?

Предстоящото дѣло, т. е. повѣдението, което трѣбва да държатъ нашитѣ либерали по врѣме на изборитѣ е отъ висока важность; ако се пропусне случая и не са въсползуваме отъ правата си, късно ще бѣде да се окайваме, нѣма да има съ какво да се извиняваме. Нека незабравяме, че въ предстоящитѣ избори ще са избиратъ представители за шесть цѣли години, че въ камарата има да се рѣшаватъ отъ висока важность въпроси. Това като имаме прѣдъ видъ, петрѣбова да забравяме, каква длъжность има сѣкий отъ насъ, и каква тежка отговорность остава отъ горѣ му, ако той неупотреби своето право, за въ полза на отечеството.

Не призоваваме никого да върни онова, което е противъ съвѣстѣта му, противъ убѣжденията му; ние напомяваме, правимъ сѣкого внимателенъ, излагаме отечествената длъжность, която има сѣкий отъ насъ, и съ това мислимъ, че отговаряме на една отъ най-святитѣ си длъжности които имаме, не само като публицистъ, нѣ и като Българенъ. Остава на интелгенцията, на по-умнитѣ синове на България, да размислѣтъ, какво повѣденне трѣбова да държатъ въ предсто-

ящитѣ избори: да се задоволягъ ли съ единъ голъ процесъ отъ пътя, къмъ вѣтара, като сгърнатъ ръцѣ и да стоятъ на страна, споредъ както ги съвѣтва Софиската „Свѣтлина“, за да не оставало на тѣхъ никаква отговорность, или да зематъ участие и съ своя законенъ гласъ, да се петрудѣтъ за избораннето на представители лица, патриоти, познати, достойни и дѣятелни, които да потърсѣтъ отнетитѣ народни правдини.

Ние неодобряваме право да си кажемъ миѣнието на „Свѣтлина“, не сме съгласни съ нейния съвѣтъ, да не зематъ либералитѣ никакво участие въ предстоящитѣ избори на представители; напротивъ, ние сме на миѣние, каквѣто и да е избирателния законъ, да земе сѣкий участие, койго има право да бѣде избирателъ, като се потрудимъ да си изберемъ хора познати, които да пратимъ въ камарата съ цѣлъ не да потвърдѣтъ онова, което са извърни, но да поискатъ народнитѣ правдини, пълното приспособление на конституцията. Уснѣхъ ще има въ изборитѣ, ако се земе следующото участие, защото народа вкуси отъ плода на пълномощията; народа узнѣ сичко и той трѣбвало, както сѣбѣ да прави въ давший случай, кого да избере. Озвѣнъ това, друга е важностьта на онова, което се извърни отъ самата камара, а друга на онова, което стане на пътя! Единъ или сто избиратели на мегдания, протестирали, че избирателния законъ, не билъ добъръ, не билъ съгласенъ съ конституцията и че ограничавалъ правата на народа! Каква важность може да има такъвъ единъ протестъ, кому ще са поднесе и кой ще го вземе въ внимание? Кмета ли или околийския началникъ? Тѣ ще са насмѣлѣтъ и протеста ще остане подъ мендѣря! А правото на изборанне гдѣ остава и каква полза отъ него? Трѣбова да чакаме шесть години и тогасъ като се повикаме, да избираме ония, които би могли да изберемъ сега и да очакваме що годѣ помощъ!

Какви сѣ биле съображенията на „Свѣтлина“, отъ какво водима е дошла до това убѣждение, да не са зема участие въ изборитѣ, това ние незнаемъ, нито ни го тя раскри, още по-малко указа на ползата, която би могла да произлѣзе отъ това. Споредъ съвѣта на „Свѣтлина“ излазя, че понеже новия избирателенъ законъ съвършенно уничтожава конституцията и ограничава народнитѣ права, то трѣбвало да се разсѣрдимъ, да протестираме и отъ далечъ да гледаме сеирѣ! Ако бѣше възможно по този начинъ да се поправѣтъ работитѣ и да се придобие изгубеното, ние нѣрви бихме прегърнали това предложение, този легкъ съвѣтъ на „Свѣтлина“ но невърваме, да има нѣкаква полза. Зато ва нека размисли и „Свѣтлина“ и ония, които ще сѣ повикатъ да избиратъ представители, какво трѣбова да правѣтъ, какъ да постѣпѣтъ.

ГЛАВА IV.

Длъжноститѣ на общинския съвѣтъ.

Чл. 36. Общинскитѣ съвѣтъ се избира отъ общинскитѣ избиратели, съгласно съ избирателния законъ.

Чл. 37. Съвѣтътъ засѣдава четири пъти въ годината на редовни сесии, които почивуватъ въ първия понеделникъ отъ мѣсецитѣ: януарий, априлий, юлий и октомврий. Вѣсѣа сесия трае най-много десетъ дена.

Чл. 38. Въ случай че обогостелствата го изискватъ, една извъредна сесия може, въ промежутка на двѣ редовни сесии, да се свика, било по заповѣдъ на околийския началникъ, било по заповѣдъ на кмета, който извѣстива за това на околийския началникъ.

Чл. 39. Засѣданията на съвѣта се държатъ дверемъ затвореними.

Чл. 40. Съвѣтътъ не може да засѣдава освѣнъ когато присѣдствуватъ, по вече отъ половината му членове. Той рѣшава въпроситѣ по вишегласнето на присѣдствующитѣ членове.

Когато гласовѣтъ сѣ раздѣлени на равно число, гласѣтъ на председателя рѣшава.

Чл. 41. Когато единъ членъ на общинския съвѣтъ отсъствува безъ законна причина въ двѣ последующи сесии. Съвѣта му налага глоба не по-вече отъ двадесетъ лева.

Чл. 42. Въ вѣско засѣдание протоколѣтъ на общинския съвѣтъ се съчинява, или отъ единъ членъ на съвѣта, избранъ измежду членоветѣ, или отъ секретаря на общинското управление, койго въ такъвъ случай присѣдствуватъ на засѣданиято.

Протоколѣтъ на вѣско засѣдание съдържа имената на присѣдствующитѣ членове и имената на отсъствующитѣ членове.

Той се предлага на одобреннето на съвѣта въ началото на следующото му засѣдание.

Той са подписва отъ вѣсикитѣ членове на съвѣта, които сѣ взели участие въ засѣданиято. За неграмотнитѣ подписватъ грамотнитѣ имъ другари тогасъ съдѣ прочитаннето на протокола.

Чл. 43. Никой членъ отъ съвѣта не може да участвува въ едно засѣдание, въ което се разискватъ въпроси, касающа се до лични негови интереси или до интереситѣ на негови родняни.

Чл. 44. Общинския съвѣтъ въ селскитѣ общини замѣсти училищнитѣ настоятелства и изпълнява вѣсикитѣ обязанности, изложени отъ закона на тия настоятелства.

Чл. 45. Общинскитѣ съвѣти рѣшаватъ въ разискванията си следующата работи:

- а) начинѣтъ на управлението на общинскитѣ имоти;
- б) насмитѣ на общинскитѣ имоти за едно врѣме по кѣсо отъ три година;
- в) ползуваннето отъ общинскитѣ имоти, като пашбища, гори и проч. изоставени въ н.тура за личното ползувание на общинитѣ;
- г) купувание на недвижими имоти, които могатъ да се полатѣтъ отъ текуция бюджетъ;
- д) проектитѣ, плановѣтъ, и оцѣнкитѣ на строения и поправки на общински недвижими имоти, когато разносикитѣ могатъ да се исплатѣтъ въ три години отъ обикновенитѣ доходи на общината;
- е) арендната плата за мѣста отсѣпени на продавачи (сѣрги парасѣ) по улицитѣ, по площадитѣ, панаиритѣ, базаритѣ и проч.
- ж) тарифата на гробовѣтъ;
- з) отсѣжване ползуваннето отъ единъ общински недвижимъ имотъ на нѣкое общеполезно общинско за вѣденне;
- и) приеманнето на подарѣци или завѣщания, направени въ полза на общината, безъ да се искатъ отъ нея нѣкои задължения;
- к) бюджетитѣ на православнитѣ черкви и градскитѣ общински училища, пригѣтвени отъ тѣхнитѣ епитропи и настоятелства;
- л) гласуваннето на даждията, които трѣба да се пложатъ на общинницѣтъ, въ расгояние на три години най-много на основание на чл. 64 и 65, когато тѣзи даждия сѣ опредѣлени или да служатъ за улучшеннето на общинскитѣ пѣтища, за извъредни разности въ полза на общината;
- м) гласуваннето на заеми, които могатъ да се исплатѣтъ въ три години, било чрѣзъ годишнитѣ прихо-

да, било чрез предвидените въ предидущата алинея даждия;

и) распределението на работата между общинниците, когато трябва да работят даромъ за направа на мѣждуболинскитѣ пѣтица (натуралната повинность) Това обаче не може да надминава четири дена въ годината; тая тежоба ще тежи връзъ всичкитѣ общинници на възраст отъ 21 до 50 години съ исключение на кмета, помощниците, духовенството, учителитѣ и полицейскитѣ чиновне. Тя може да се откупи съ пари по определената отъ общинския съветъ цѣна;

о) най послѣ съветътъ ще изпълнява всичкитѣ обязанности, които би му се наложили отъ особенни закони съ запазване на по горѣ изложенитѣ правила;

п) прѣписъ отъ постановленията, относящи се къмъ изброенитѣ въ настоящия членъ предмети, ще се отправя до околийския началникъ;

р) окръжниятъ управителъ не може да унищожи едно рѣшение на общинския съветъ, освѣнъ когато е незаконно, и то слѣдъ като изслуша мнѣнието на постоянната коммисия отъ окръжния съветъ;

с) тѣзи постановления влизатъ въ дѣйствиетъ безъ предварително одобрение, 30 дена слѣдъ испращанieto имъ на околийския началникъ, ако въ това врѣме тѣ не сѣ били отложени или отмѣнени чрезъ приказъ на окр. управителъ. Деня на испращанieto се определява отъ регистритѣ на общинското управление.

Чл. 46. Общинския съветъ избира нужното число епитропи за всѣка православна черква въ общината и ги поднася на окр. управителъ за потвърждение.

Епитропитъ подъ властѣта на кмета се грижатъ за пребиранieto доходитѣ на черквитѣ, за тѣхното расходване съгласно съ законитѣ и правилата ѝ, за държане черквата въ чистота и исправность.

Тѣ предаватъ ежегодно смѣткитѣ си на кмета, който ги преглежда и представя на одобрието на общинския съветъ.

Чл. 47. Училищнитѣ настоятелства въ градскитѣ общини се състоятъ отъ кмета за предсѣдатель, отъ четири други лица, отъ които двамата членове на общинския съветъ, избрани отъ той съветъ по висшегласие, и двама членове, избрани отъ гласнитѣ при избора на общинския съветъ, всѣчки потвърдени отъ Министра на Просвѣщенieto за членове на училищното настоятелство.

Въ случай че вѣнкой отъ членоветѣ на това настоятелство упраздни мѣстото си, той се замѣстя по същия начинъ, както става и избора.

Чл. 48. Общинскитѣ съвети правятъ постановления и върху слѣдующитѣ предмети, но тѣзи постановления не се изпълняватъ освѣнъ слѣдъ добиванieto одобрението на окръжния управителъ или на правителството, когато това послѣдното нарочно се изисква отъ закона. Тѣзи предмети сѣ: наеми, купуване на недвижими имоти, търгове, проекти, планове или оценки (деvizъ) за голѣми поправки на общински недвижими имоти или за строение пѣтица, налагане на извънредни даждия, на заеми, когато тѣзи предмети излизатъ вѣнъ отъ определенитѣ въ предидущия членъ граници.

Съставянieto на общинския бюджетъ за слѣдующата година.

Потвърдението на представени отъ кмета и отъ общинския казначей смѣтки за оправданieto на разноска въ истеклата година.

Назначението и отчислението на общинския казначей.

Размѣненята (трампи) и продажбитѣ на общински недвижими имоти.

Такситѣ, които ще се взиматъ за свидѣтелства, за прѣписи на актове и др.

Приеманieto на подарѣци и завѣщания съ обявателства.

Плановетѣ, проектитѣ и оцѣнитѣ за граденie и събаряне здания, пѣтица, канали, чешми, водопроводи, общественни градини, гробища и проч.

Отварянieto на улици площади и плановетѣ за управление и уравниването имъ.

Разрѣшението да се пущатъ стадата въ посѣянитѣ мѣста слѣдъ пребиранieto на произведенията.

Учреждението и унищожението на панаири и пазари.

Процеси и спогождени.

Туриянieto или унищожението на такси върху потребителни вѣщи (октроа).

Даванie съ лихва на общински капиталы; расхвърляне между жителитѣ на даждията, които се плащатъ отъ цѣлата община; и други работи, които бихъ се отредили отъ особенни закони, по същитѣ условия, които се споменуватъ въ този членъ.

Чл. 49. Когато окр. управителъ има да издаде едно рѣшение върху вѣнкой отъ предметитѣ, изброени въ предидущия членъ, той може всѣкога да иска мнѣнието на постоянната коммисия отъ окръжния съветъ.

Чл. 50. Общинскитѣ земи се разрѣшаватъ съ Княжески указъ, издаденъ по постановления на постоянната коммисия и слѣдъ произнасанieto на Държавния Съветъ. Указъ се издава по докладъ отъ Министритѣ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и Финанситѣ.

Чл. 51. Она, който иска да подигне процесъ противъ една община, е длъженъ да извѣсти за това кмета единъ мѣсець преди подаванетоъ жалбата въ съда, за да даде

на общината възможность да получи отъ окр. управителъ потребното позволение да защитава дѣлото.

Чл. 52. Ако процесътъ интересва само една частъ отъ общината, окр. управителъ, слѣдъ като поиска мнѣнието на общинския съветъ, назначава изъ между жителитѣ на интересующата се частъ една коммисия за да поддържа дѣлото за смѣтка на тѣзи частъ отъ общината

Чл. 53. Общинскитѣ съвети сѣ длъжни да даватъ свѣдения и мнѣнията, които имъ се искатъ отъ окръжното управление, особено за дѣлата които се отнасятъ до пѣтицата, до интереситѣ на религията, до народното просвѣщение и за благотворителнитѣ завѣдения.

Чл. 54. Общинскитѣ съвети могатъ по своя инициатива да отправятъ до висшитѣ власти заявления или желанія върху всѣкакви предмети отъ мѣсенъ интересъ.

Запретено имъ е да се занимаватъ съ всѣки други предмети.

Чл. 55. Въ случай че вѣнкой общинския съветъ би престѣпилъ тѣжко своитѣ обязанности или предъ законитѣ, или предъ висшето начальство, или чрезъ лошо управление би турилъ въ опасность интересетѣ на общината, той може да се растури.

Растурването на градскитѣ общински съвети се извършва чрезъ Княжески указъ; растурването на селскитѣ общински съвети става чрезъ приказъ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 56. Властѣта, която произнесе растурването, назначава въ същото врѣме една общинска коммисия, която ще има същитѣ права както общинския съветъ.

Тѣзи коммисия ще остане на длъжность до тогава, до когато замѣстениятъ отъ нея съветъ имаше да служи.

Членоветѣ на тая коммисия ще се взематъ изпомежду първенцитѣ на общината, които се избиратъ за членове на общинския съветъ.

Въ коммисията не могатъ да се назначаватъ чиновници.

Но въ нея могатъ да се назначаватъ членове отъ растурения съветъ.

ГЛАВА V.

Бюджетътъ и счетоводството на общинитѣ

Чл. 57. Бюджетната година за общинитѣ започва и се свършва заедно съ бюджетната година за държавата.

Чл. 58. Кметътъ приготвя бюджета за слѣдующата година и го представя на общинския съветъ въ обыкновенната негова сессия чрезъ октомври.

Окръжниятъ управителъ е длъженъ да върне на всичкитѣ общини потвърдения или поправки отъ него бюджетъ преди започванетоъ на новата финансова година.

Чл. 59. Бюджетътъ е раздѣленъ на двѣ глави: предвиденитѣ разноси и предвиденитѣ приходи. Суммата на предвиденитѣ разноси не трябва да надминува суммата на предвиденитѣ приходи.

Чл. 60. Предвиденитѣ разноси, които общинскитѣ съвети сѣ длъжни да внесатъ въ бюджета сѣ:

а) поддържанieto зданията, които принадлежатъ на общината;

б) разноска за общ. канцелария;

в) заплата на кмета, на помощниците, на секретаря отъ общинското управление, на пѣдаритѣ и горскитѣ стражари, на всѣкитѣ общински чиновници и на полицейскитѣ агенти, които би се определяли отъ особенни закони;

г) пособия за народнитѣ училища;

д) помощи за бѣднитѣ, болнитѣ и недѣлгавитѣ, и поддържанieto на подхвърленитѣ дѣца въ общината;

е) поддържанieto на гробищата;

ж) плащанieto на даждията, които би се възложили на общината;

з) исплащанieto на дълговетѣ, ако общината има дългове;

и) поддържанieto и чистението на пѣтицата, на улицитѣ и на чешмитѣ;

к) поддържанieto въ добро състояние инструментитѣ отъ пожарнитѣ команди, и поддържанieto на ония команди;

л) поддържанieto на общинскитѣ болници, ако ги има;

м) и всѣкитѣ други разноси, които се налагатъ на общинитѣ отъ особенни закони.

Чл. 61. Общинскитѣ съвети могатъ да вписватъ въ бюджета си и други разноси, които се оказатъ нужни и полезни.

Чл. 62. Окръжниятъ управителъ не може да вписва по обязанность въ бюджета освѣнъ оиѣзи разноси, които сѣ предвидени въ чл. 60, когато тѣ би били отхвърлени или изоставени отъ общинския съветъ.

Ако суммата на расхода, която трябва да се впише въ бюджета по обязанность, е непостоянна или неопредѣлена, окр. управителъ вписва срѣдното число отъ тритѣ послѣдни години.

Чл. 63. Общинскитѣ съвети може да тури между разноска една сума за непредвидени расходи.

Кметътъ може да располага съ тѣзи непредвидени расходи по мѣрката на являющитѣ се нужди. Той обаче е длъженъ да дава отчетъ за тѣзи расходи въ най близката сессия на съвета, както и при излаганieto на годишнитѣ смѣтки.

Чл. 64. Приходите на общинитѣ биватъ обыкновенни и извънредни.

Обыкновеннитѣ приходи сѣ:

1) приходитѣ отъ движимитѣ и недвижимитѣ имоти, принадлежащи на общината.

2) глобитѣ наложени отъ общинския съдъ;

3) слѣдующитѣ доброволни даждия, които общинскитѣ съвети може да наложи въ полза на общината до най голѣмия размѣръ, определенъ отъ закона;

а) отъ продажбата на едриа добитакъ, 2% отъ стойността;

б) отъ кланieto на добичетата даже и по домоветѣ по 1 левъ на добиче, на свиня по 0,40 стот. на овца и коза по 0,20 стот.; на агне, яре, прасе по 0,10 ст.

в) отъ правото за тегление стокитѣ по 0,05 стот. на всѣки 20 оки, когато тѣжината на тия стоки надминува 50 оки;

г) отъ мѣренieto по 0,02 стотники на крина;

д) градеко право до 25% отъ суммата на патента, наложени на гостиницитѣ, кръчмитѣ, кафенетата и хогелитѣ;

е) налогъ върху луксознитѣ конѣ за ездѣние или за впряганie до 15 лева на конь въ годината;

ж) налогъ върху публичнитѣ търгове до 1% отъ цѣната на продажбата.

3) такса отъ 0,20 ст. за всѣка кола, която влиза въ общината съ стоки или храни.

4) такса до 0,10 ст. на крина върху хранигѣ, които се изнасятъ изъ България.

4) слѣдующитѣ доброволни налози, размѣрѣтъ на които ще се определя отъ общинския съветъ.

а) отъ мѣтата по улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ, които се даватъ подъ наемъ на продавцитѣ.

б) отъ отстъпване на гробове, отъ позволения за построяване и поправяне на здания, отъ такситѣ за преписи на актове и свидѣтелства.

в) налогъ върху публичнитѣ домове, койго ще се определя отъ съвета.

г) даждие отъ сарафитѣ, наложено споредъ определенитѣ отъ съвета разреди.

д) налогъ върху колата.

е) налогъ върху паракоситѣ и корабитѣ, които се спиратъ въ пристанищата. Този налогъ трябва да се налага всѣкога съгласно съ правилницитѣ за плавание, издадени отъ висшата властъ;

5) слѣдующитѣ постоянни данѣци;

а) 10 стот. за всѣка дѣлга, която се туря на мѣркитѣ и теглитѣ;

б) 50 стот. за печата, койго се туря на картитѣ за игра;

в) такситѣ върху потребителнитѣ вѣщи (октроа), тамъ дѣто би се въвели, съгласно съ чл. 66;

г) най послѣ дохода отъ всѣкитѣ общински и полицейски такси, даждия и глоби, събиранieto на които се разрѣшава отъ законитѣ.

Чл. 65. Подъ име на обыкновенни приходи, общинскитѣ съвети ще могатъ тоже да наложатъ въ полза на общинитѣ, една такса отъ 25% най много върху суммата на патентитѣ, които единъ законъ би опредѣлилъ въ полза на държавата за упражнението на търговията и занаяти.

Таксата до 5% най много върху суммата на арендитѣ и наемитѣ.

Чл. 66. Право за потребление (октроа) може да се наложи само върху нѣща, които служатъ за строение, върху храни и други предмети за яденie и пиение, които влизатъ за потребление въ града.

Таково право не може да се наложи освѣнъ въ градове, които иматъ повече отъ 5000 жители.

Това право може да се наложи само слѣдъ едно рѣшение отъ членоветѣ на общинския съветъ заедно съ двадесетъ и четири пълнолѣтни мѣстни граждани, изъ между най-много обложенитѣ съ даждия.

Рѣшението на горѣказаното събрание ще има сила само слѣдъ потвърдението отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. То трябва да определя предметитѣ, които ще се наложатъ съ тая такса и размѣра на таксата (тарифа).

Огмѣненieto на правото за потребление става по същия начинъ както и въвежданieto му.

Чл. 67. Извънреднитѣ приходи на общинитѣ сѣ:

а) извънреднитѣ налози, които единъ особенъ законъ би опредѣлилъ;

б) стѣйността на продаденитѣ недвижими имоти;

в) подарѣцитѣ и завѣщанията;

г) прибиранieto на капиталитѣ, които общината има да взема;

д) доходитѣ отъ общинскитѣ гори;

е) суммата на заемитѣ и всѣчки други случайни приходи.

Тѣзи приходи трябва да се вписватъ въ бюджета само за исплащанie на извънреднитѣ разноси. Запретено е да се употребляватъ за обыкновенни и текущи разноси.

Чл. 68. Въ случай че общинскитѣ съвети не може съ обыкновеннитѣ источници на общината да уравниватъ приходитѣ съ расходитѣ, както е предвидено въ чл. 59 и той може да постигне това равновѣсие чрезъ даждия,

наложени върху общиниците съгласно съ чл. 64 й.

Чл. 69. Ако окръжният управител не потвърди у време общинския бюджет, съгласно съ чл. 58, бюджетът от истекщата година остава въ сила и въ следващата година, до дѣло окр. управител съобща своето рѣшение.

Чл. 70. Ако кметът се откаже или пренебрегне да асигнува сумитъ за неплащането на записанитъ въ бюджета разноси, окр. управителъ може да направи това вмѣсто него.

Чл. 71. Всички приходи и расходи на общинитъ се прибиратъ и издѣляватъ чрезъ единъ назначенъ (бирникъ), избранъ отъ общинския съветъ (чл. 48).

Казначей може да събира приходитъ само на основани на расписки, подписани отъ кмета.

Кметътъ е натоваренъ подъ своя лична отговорност, да надзирава състоянието на касата (касата) на бирника, да бди за съхранението сумитъ въ ковчега и за тѣхното давание подъ лихва, когато това е възможно.

Чл. 72. Ако прѣзъ бюджетната година станатъ нужни нѣкои разноси, които не сж били предвидени въ бюджета, общинскиятъ съветъ може да гласува допълнителни кредити.

Съветътъ може тоже въ сжити обстоятелства да употреби на другъ предметъ сумитъ, които сж били предвидени въ бюджета за друга цѣль.

Операциитъ, предвидени въ настоящия членъ, ще иматъ сила само съдѣ като се потвърдятъ отъ окр. управителъ.

Чл. 73. Съдѣ сключвазието на бюджетната година, кметътъ приготвя смѣткитъ съ помощта на градския казначей.

Тѣ ги представя на общинския съветъ въ сесията му прѣзъ февруарий.

Кметътъ и помощникътъ не гласоподаватъ, когато се разглеждатъ смѣткитъ имъ.

Когато Съветътъ се занимава съ тоя въпросъ, засѣдането се председателствува отъ члена, който е получилъ най-много гласове съдѣ кмета и помощника.

Кметътъ и помощникътъ присѣствуватъ обаче въ засѣдането за да даватъ разяснения.

Чл. 74. Смѣткитъ се испращатъ до окр. управителъ преди 1 й мартъ, заедно съ протокола на общинския съветъ, който се е произвелъ върху тия смѣтки.

Окръжниятъ управителъ взема мѣннето на постоянната комисиия на окръжния съветъ и потвърждава или отхвърля смѣткитъ.

Чл. 75. Смѣткитъ на една община, които иматъ годишни расходи повече отъ 20,000 лева, ще се испроваждатъ, съдѣ потвърдението имъ отъ окр. управителъ, на Съветната Палата.

Чл. 76. Злоупотребленията съ общински сумми ще се наказватъ по сжщия начинъ както и злоупотребленията съ държавни сумми.

Чл. 77. Бюджета и смѣткитъ на общинитъ сж всекога въ общинското управление, на расположенето на общиниците даноуплатци, които би желали да ги прегледатъ. Бюджетитъ, освѣнъ това, се обнародватъ въ мѣстнитъ вѣстници, ако има такива.

ГЛАВА VI.

За общинското сѣдилище.

Чл. 78. Въ селскитъ общини ще се учредятъ общински сѣдилища, които ще налагатъ наказания за простѣпки, извършени въ общинската територия и за които се полага по закона една глоба не повече отъ 20 лева.

Това сѣдилище ще рѣшава само, между жителитъ на общината, граждански тѣжби (дави), когато нектъ не надминува суммата отъ 60 лева, или когато се касае до нѣкой движимъ имотъ съ стойностъ не по голѣма отъ горѣказаната.

За тѣжби (дави) по важни отъ горѣказанитъ, общинскиятъ сѣдилище се стараятъ да помиратъ странитъ.

Чл. 79. Всички глоби, наложени отъ общинското сѣдилище, постѣпватъ въ общинската каса.

Чл. 80. Общинскиятъ сѣдилище не могатъ да произнасятъ никаква прѣсѣда отъ която би произлязло въкакво право за притѣжане или за ползване върху единъ недвижимъ имотъ; но тѣ могатъ да разглеждатъ и рѣшаватъ споредъ касателно въстановление владѣнието на недвижимъ имотъ, по просбата на ищеца, ако стойността на спора не е повече отъ 60 лева.

Чл. 81. Никой жителъ на една община не може да тегли предъ какво и да е по високо сѣдилище нѣкого отъ жителитъ на сжщата община, прѣди да го е поканилъ на помирение въ мѣстното общинско сѣдилище. Отъ това се исклучаватъ дѣлата, които се възбуждатъ безъ частна жалба и които не подлежатъ на примирение.

Когато примирението не е могло да стане, общинскиятъ сѣдѣ дава на ищеца едно свидетѣлство, въ което се споменува че се е опитвало да стане примирение.

Когато примирението е могло да стане, сѣдилището записва условията му въ регистритъ на гражданскитъ рѣшения.

Тоя актъ се подписва отъ странитъ, ако тѣ могатъ да пишатъ. Въ всеки случай той ще се подпи-

ше отъ членовѣтъ на сѣдилището и отъ писаря, и ще има сила на контрактъ.

Чл. 82. Сѣдилището ще състои отъ кмета, като председателъ и сѣдия и отъ два засѣдатели, които ще иматъ само съвѣщателенъ гласъ.

Тѣзи засѣдатели ще бждѣтъ двама членове отъ общинския съветъ, избрани отъ събратията си, въ сесията прѣзъ февруарий, за цѣла година.

Мѣннето, изразено отъ всеки засѣдателъ ще се записва въ протокола прѣди кметътъ да издаде рѣшението.

Секретарътъ на общинското управление изпълнява длѣжността на писарь въ общинското сѣдилище.

Чл. 83. Когато кметътъ не може да присѣствува, или когато той не може да засѣдава, по причини на еродство, на приятелство или вражда съ една отъ спорнитъ страни, тогава той се замѣства отъ помощника си.

Когато засѣдателитъ не могатъ да присѣствуватъ по сжщитъ причини, тѣ се замѣстватъ отъ допълнителнитъ засѣдатели, избрани отъ общинския съветъ въ сжщото време, когато сж се избирали обикновенитъ засѣдатели.

Чл. 84. Общинското сѣдилище ще раздава правосѣдието даромъ и публично, всекога на сжщия часъ, въ недѣля и въ другитъ празнични дни на седмицата въ помещението на общинското управление или въ друго нѣкое обществено здание.

Чл. 85. Исковѣтъ се отираватъ отъ спорящитъ се страни на право на кмета.

Въ случай на нарушения на закона и наредбитъ може да се възбуди искове и пресѣдания въ общинското сѣдилище и отъ пѣдариитъ, горскитъ стражаре, на даже и отъ самия кметъ.

Въ всеки случай кметътъ свиква странитъ.

Чл. 86. Сѣдилището трѣбва да изслушва странитъ. То може да изслушва и свидетелитъ и да отива на мѣстото на произшествието. То може да отлага дѣлото за по пълно изслѣждане не повече отъ петнадесетъ дена.

Чл. 87. Ходатайството на адвокати и пълномощници се забранява въ тия сѣдилища.

Обаче малолѣтнитъ и лудитъ трѣбва да се представяватъ отъ тѣхнитъ настойници: женитъ жени се придружаватъ отъ мъжетъ си; вдовицитъ и момитъ могатъ да бждѣтъ придружени отъ нѣкой близкъ тѣхъвъ пълнолетенъ сродникъ, който живѣе въ общината. Водитъ могатъ да се представяватъ отъ нѣкой свой сродникъ на сжщитъ условия.

Лицата, които ще придружаватъ или ще представляватъ, по силата на предидущий членъ, иматъ сжщитъ права да даватъ разяснения както и самитъ страни.

Чл. 88. Рѣшенията ще се записватъ въ единъ регистръ и ще се подписватъ отъ членовѣтъ на сѣдилището и отъ писаря.

Всеко рѣшение ще означава: имената на членовѣтъ на сѣдилището;

Мѣстото денитъ и часътъ на засѣдането;

Имената и презимената на спорнитъ страни;

Предметътъ на спора;

Имената на свидетелитъ, ако има;

Рѣшението на Съветъ.

Чл. 89. Решенията на общинското сѣдилище не подлежатъ на апелатъ.

Тѣ могатъ обаче да се уничтожаватъ отъ мировий сѣдия, когато сѣдилището е произнесло върху предметъ, които надминуватъ предѣлитъ на неговата правосѣдностъ.

Чл. 90. Като една отъ повиканитъ предъ общинското сѣдилище страни не се яви и не представи за това законни извинения, и ако се узнае че ти е била лично увѣдомена за свикването, рѣшението може да се издаде въ нейно отсъствие и ще има сжщата сила както ако страната би присѣствувала.

Ако се докаже че повиканата и не явившата се предъ сѣдилището страна не е била лично увѣдомена за свикването на странитъ, дѣлото се отлага и кметътъ подъ своя лична отговорностъ е длѣженъ да ги призове отъ ново.

Чл. 91. Рѣшенията на общинскиятъ сѣдилище ще се изпълняватъ отъ осѣдената страна доброволно и безъ особенна покана.

Ако осѣденитъ не изпълни въ расстояние на единъ мѣсець издаденото противъ него рѣшение, писарьтъ ще отпрати до мировий сѣдия прѣписъ отъ пресѣдата. Мировий сѣдия ще изпълни пресѣдата на общинското сѣдилище по сжщия начинъ и чрезъ сжщитъ изпълнителни власти както се изпълняватъ прѣсѣдитъ на мировитъ сѣдилища.

ГЛАВА VII.

За общинската канцелария.

Чл. 92. Всека община има по единъ секретарь, който въ селскитъ общини ще изпълнява и писарска длѣжностъ при общинското сѣдилище.

Канцеларията ще има при това и нужното число служачи споредъ важноста на общината.

Чл. 93. Всички книжѣ, които излизатъ отъ общинското управление, се подписватъ отъ кметътъ или единъ помощникъ и се приподписватъ отъ секретаря.

На книгата се прилага и печатътъ на общината.

Чл. 94. Кметътъ ще нареди чрезъ единъ приказъ реда въ канцеларията и ще опредѣли неговитъ отношения съ публиката.

Чл. 95. Секретарьтъ ще събира за всека година въ особенни връзки и на редъ споредъ датата имъ:

а) испратенитъ бумага отъ окръжното управление;

б) испратенитъ бумага отъ околийското начальство;

в) испратенитъ бумага отъ другитъ власти;

г) оплакванията и заявленията отъ частни лица.

Книжката не трѣбва да се изваждатъ отъ тия връзки освѣнъ за да съставятъ едно особено дѣло, нужно за изслѣдването на нѣкоя работа.

Чл. 96. Всеко общинско управление ще има следующитъ регистри:

а) регистръ на разискванията на общинския съветъ;

б) регистръ на приказитъ на кмета;

в) регистръ за заявленията на жителитъ прѣдъ кмета съобразно съ закона;

г) регистръ за общинскитъ имоти, раздѣленъ на двѣ части за недвижимитъ имоти и за движимитъ;

д) единъ регистръ, който ще опредѣля за всека година наложитъ и даньцитъ, които има да се събиратъ за смѣтка на общината;

е) единъ регистръ за счетоводството, който ще показва дѣйствителнитъ приходи и расходи за всека, бюджетна година;

ж) входяща и исходяща книга и расписна книга.

Селскитъ общини иматъ освѣнъ това:

а) единъ регистръ, въ който ще се записватъ прѣсѣдитъ за глоби и рѣшенията, издадени отъ общинското сѣдилище;

б) единъ регистръ, който да съдържа прѣсѣдитъ произнесени по граждански дѣла, и примиренията потвърдени отъ сжщото сѣдилище;

в) всичкитъ общински регистри ще сж подвързани и провървени, преброени и завѣрени съ подписа и печата на околийския началникъ.

ГЛАВА VIII.

Особенни распорѣждения.

Чл. 97. Когато се случатъ дѣла които интересуватъ нѣколко общини, окръжния управителъ назначава, изпомежду членовѣтъ на съветитъ отъ тѣзи общини, една комисиия за да води дѣлото.

Разноситъ, ако се случатъ такива, ще се теглятъ отъ всека една отъ тия общини и съразмѣрно на нейнитъ интереси; и единъ приказъ, издаденъ отъ окръжния управителъ, ще опредѣли този размѣръ.

Чл. 98. Всички закони, уставни и правилнитъ относящи се до устройството на общинитъ се отгласяватъ

Чл. 99. Сегашнитъ кметове, помощници и членове въ общинскитъ съвети ще следватъ да изпълняватъ длѣжноститъ си до окончателно преобразование на общинскитъ съвети, което ще стане чрезъ изпълнение на настоящия законъ.

Горня Орѣховица, 18 Октомврий 1882 г.анскитъ

Прѣди знаменитий и първий Юрисконсултъ въ време 1881 год. въ който са възрѣха рѣки на народа, а са отвѣрѣха ония на часъ баджитъ, мнозина Орѣховски българо чувахъ да си говорятъ, че мъчно си вадѣли аладжацитъ, че ония които имале да даватъ биле по-голѣми отъ ония, що имале да зематъ, и че, за да са отмахнатъ сичкитъ тия негодности, трѣбало да са запокити на страна конституцията, която била прѣчала. „Ако да имаше бой и ханусъ, то нашитъ длѣжници отдавно си биха заплатиле борчѣтъ; ала конституцията не дава,“ бжорѣха не само тия които имаха да зематъ, но даже и силкия Паскалийоолу, който на да ли е проживѣлъ минута, когато да не е билъ длѣженъ нѣкому. „И конституцията е хубаво нѣщо, не само за ония, които иматъ да даватъ, (а не и за насъ, които сме прженале де да-й-си вересие, а не можеме да сжберемъ ни фрулина,“ никака нашите тѣпки тжрговци.

Не ще дума, че сичкото това робско убѣждение е било вдхнато на нашитъ еснафе отъ Дрѣновския властолюбецъ Х. Минча, отъ Георги Боннаковъ и отъ мюдюрския ученикъ „брадата,“ за да

си послужатъ за намисленний и извжр-пенний вече превратъ.

И тжй, читателю, за да си плащатъ джжниците о време джжгтъ, то трѣ-бало, спорѣдъ нашите базиргяне, да има бой, запиране и проч., а не конститу-ция.

До колко е това така, ще видимъ.

Въ замѣна на робеката наклонность, която Орѣховица показа, като прати за свои депутати въ Свищовското сжбране хора съ задни мисли, нашитѣ патрони Цачовъ и Бошнаковъ, правиха, струваха изработиха, спорѣдъ както самите са хвалятъ, да имаме въ града си околийски началникъ, да не сме само съ старшия. „Вие само на слушайте и вжр-пете, цото ви кажемъ, а ние, обзалагаме ви са, и околийски началникъ ще ви испросимъ, и даже окржженъ управителъ,“ обѣщаваха „людето отъ порядка,“ и не са мина много време Орѣховчане „воскржснаха изъ мертвихъ,“ като при-еха въ обятията си многоочакваниятъ си, съ татарски камшикъ въ ржка и на-мусенъ, като месѣцъ Ноемвриа, околий-ски началникъ, нѣкой си Хаджиевъ, ро-домъ отъ . . . . . и самъ не са знае отъ дѣ. (Говори са, че той билъ единъ отъ ония бабайти, които откараха Г-на Д. Цан-кова отъ София въ Враца). До скоро тая личностъ била окол. началникъ въ с. Долни Липници, дѣто заборчяла до уши: Кому 5 пола, кому 10 и т. нат., а не рачала да си плати.

Доиде милостъта му тука, но дой-доха слѣдъ него и Д. Липниченетѣ, ко-ито имаме да зематъ, да си дирятъ зе-манието. Като му са молиле да имъ са наплати доброволно, а не успѣле, ушл-номощяватъ Братия Стамболови отъ Тър-ново да имъ ги изицатъ чрезъ надлѣж-ното сждилище. Тия послѣдните ушл-номощиха на 1-й того нашия сжгжра-диниъ К. Гржнчарова, той да са сжди съ Хаджиева и да приеме стойността. Но заабитинѣтъ отъ „пжлномощията“ на, изволи да си плати доброволно, и К. Гржнчаровъ не са забави, а секвестира конѣтъ, да не би да го отчужди. Годѣдъ това Хаджиевъ, разяренъ на Гржн-ова—защо да му секвестира коня—щив-ветява го че билъ му казалъ „ва-нстѣонтъ“ и вика го на истинтакъ. За о и за помѣнъ е това истинтакува-недѣ, защото то стана ето какъ:

Повиканъ чрезъ разсилния на окол. управление, Гржнчаровъ отива при на-чалника, който стоялъ въ една стая но не въ околийската. Спорѣдъ както самъ разказва, Гржнчаровъ билъ приетъ отъ Хаджиева най-приятелски, заповѣдалъ да му донесатъ столъ, което и станало, а посѣтнѣ му подалъ табакерата си да си запуши цигара. Подиръ като си подп-исалъ истинтака, Гржнчаровъ испиталъ сичката хиенска дивостъ на Хаджиева. Тоя послѣдния хваща нещастника, като дивъ звѣръ, за вратѣтъ и стискалъ го и съ двѣте си ржцѣ нѣколко секунди, съ цѣлъ, както са вижда, да го удужи. Дѣлото е предадено на прокурора. Ице видимъ края.

Ето, читателю, тоя е единъ отъ по-бойниците началници, каквито нашите базаргяне ицияха, за да имъ вади, чрезъ бой и затворъ, вересинѣ. Спорѣдъ тѣхъ, кой е тука за бой?

Но безобразията на Хаджиева нѣ-матъ преброяване. День не са минува невинни хорица да не бие и арестува. „Я че ви научимъ да почитате начал-ство,“ казва той и пжлне хапусаната съ спромаси. „Сега и отъ турското по-лопо

стана,“ викатъ се тия сжщитѣ, които и-цѣха бой и хапусана. — „Истина, ние искахме да побийватъ, но не насъ, а ло-шите,“ казватъ втори, но вече Цачева нѣма напѣдѣ имъ, а Бошнаковъ са за-нимава съ нови интриги. — „Ние иска-ме началникъ да ни вади вересинѣ, а той и своитъ си борчъ не плаца, и бие и души тия, цо иматъ да зематъ,“ ви-катъ трети, но ушите на тия, които трѣ-ба да слушатъ, затжкнати, както са ви-ди, съ памукъ.

Това е, господа, една хилядна часть отъ „порядока,“ който тадѣва са рас-пространява отъ личности, които преди преврата спокойно си продаваха своите „харашолъ печонки“ и др. т. подобни, а сега . . . . . началствуватъ. Но такава била участъта на „дебелокожия“ бжл-гаринѣ, да попжшка отъ золуми и подѣ народното си правителство!!

По-завчера въ Тжрново бѣше до-шелъ Министрѣтъ на Вътрѣшните Дѣла Г-нѣ Соболевъ. Спорѣдъ както са нау-чаваме, една Г. Орѣховска депутация, на чело съ Г. Бошнакова, имала безо-чливостъта да са представи на Г-на Ми-нистра съ цѣлъ, да интригува нѣщо про-тивъ устрояването въ Тжрново „Сжрѣ-пазаръ.“ До колкото са узна, Г-нѣ Ми-нистрѣ доста са ядосалъ на нашата де-путация, която чѣсто спомѣнувала: „на-шния градецъ желае“ . . . и проч.—„Ицо за деревне ето Раховица а почему она мѣнаетъ са въ дѣла городския, питалъ генерала.“ — „Такъ точно, Ваше Пре-вжсходителство!“ рѣкълъ Бошнаковъ. — „Въ Тирновѣ, я приказиваю, бдетъ Сжрѣ-базаръ, ето не ваше дѣло,“ ка-залъ генералѣтъ. — „Точно такъ, Ваше Превжсходителство!“ повторилъ Орѣхов-ския патриотъ.

* * *

Пжтуванието на Г-на Цанкова отъ Враца до Рахово.

На 9-ий того, слѣдъ като зема сбогомъ и се раздѣли г-нѣ Цанковъ отъ множеството врачански граждани които въ-кшата на г. Бошняковъ бѣха се стекли да го испроводятъ и да му пожелаатъ добаръ пжтъ, — по 10 часа тръгнаха придружени отъ множество каруци и конници както отъ Ра-ховскитѣ села, които бѣха викани отъ сждѣтъ по дѣлото за митинга въ с. Кнежа, тѣй и отъ врачански граждани, които придружиха и испратиха г-нѣ Цанкова до ханѣтъ на расто-яние 4 километра отъ градѣтъ; тукъ г-нѣ Цанковъ като зе сбогомъ отъ г-да врачанскитѣ испроводжачи, по 11 часа тръ-гнахме придружени отъ подсждимитѣ селяне отъ рахов. Ок-ругъ, и отъ любопитствующитѣ да слушатъ прееждата имъ. Вечеръта по 4 1/2 часа като стигнахме въ с. Борованъ, жи-телитъ на това село цомъ узнали че поборникѣтъ за народ-нитѣ правдини иде въ селото имъ, на часа се събрали и го посрѣбнаха съ приличната лему почестъ, като обсниваха кар-уцата му съ букети и цѣлѣха въздуха съ грамогласното „ура! да живѣе дѣдо Цанковъ!“ ако и селяне, както ги на-ричатъ нѣкои отъ насъ, че нечувствуватъ свобода и правди-ни, г-не редакторе, напротивъ тѣ доказватъ че цѣнятъ и зна-ятъ каква честь да въздаватъ на народнитѣ труженници, цѣ-нятъ думамъ, защото макаръ и да се заплашваха отъ слу-чившия се тамъ подѣ-финансовъ секретаръ, че ще страдатъ като въздаватъ такава честь на г-на Цанкова, който е ареста-тинѣ, тѣ пакъ се не побояха, но продължаваха да свирятъ и играятъ до 2 часа подиръ срѣдъ ноцъ въ честь на г-на Цанкова; доказаха още до колко цѣнятъ заслугитѣ на побор-ника за народнитѣ права, както жителитѣ на това село съ испрацанието му — така и жителитѣ на с. Добролево, отъ гдѣто подиръ малко закуса тръгнахме за Рахово сврвова-дани отъ множество конници отъ послѣднитѣ двѣ села и о-нѣзи за които по горе споменахъ, до селото Агширѣ, — гдѣто по настояванието на г-на Цанковъ, конницитѣ бѣха принудени да се раздѣлятъ съ народния дѣецъ, слѣдъ дълги овацни и грамогласното „ура!“ Часѣтъ бѣше 12 когато се раздѣлиха селянитѣ, и ние тръгнахме за Рахово, което по четири и 1/2 часа като приближихме, виждаше се нѣщо да се движи на нжтъ вънъ отъ градѣтъ. По цомъ приближи каруцата която носѣше народния поборникъ, отведнажъ въз-духа евна отъ кръмогласното „ура! да живѣе поборникѣтъ за народнитѣ правдини!“ отъ множеството граждани, които бѣха излѣзли да посрѣбнатъ г-на Цанкова. Въ тоя време г-нѣ Цанковъ слѣзна отъ колата и като поздравилъ граждани-тѣ тръгна помежду имъ, които до квартирата му не преста-наха да цѣнятъ въздуха съ виконетѣ „ура!“ Като въззна г-нѣ Цанковъ въ пригответата му квартира, единъ отъ граж-данитѣ единъ по единъ влезваха при него да го поздравятъ, а пакъ интеллигенцията продължаваше овацитѣ си до 8 часа, предъ вжщата въ която бѣше г-нѣ Цанковъ. Слѣдъ вечеря по 11 часа, г-нѣ Цанковъ придруженъ отъ множество граж-дани слѣзна на пристанището отъ гдѣто тръгна съ парахода за Виена.

На въпроса отъ нѣкои граждани кога ще се завърне, г-нѣ Цанковъ отговори: „Любовъта ми къмъ народѣтъ ми и

отечеството ми не ще ме оставятъ дълго време да отекству-вамъ.“ Ще свршиа, г-не редакторе, като помоля силнитѣ на денѣтъ, да покажатъ разницата помежду посрѣбанието на г. Начовитѣ и г-на Цанковъ въ градѣтъ.

Отезидецъ.

Г. Т. Икономовъ се завърналъ изъ Сърбия въ Со-фия, гдѣто бѣше отишълъ за разрѣшението на нѣкои погранични пунктове, но не искалъ да участвува въ за-сѣданията на Дѣржави. Съвѣтъ, защото си билъ дълъ оставката.

Съставѣтъ на египетската армия по-планѣтъ на Бакеръ-Панна: 6000 души пѣхота, 1000 пѣхота на конѣ, 500 ду-ши кавалерия, 1400 жандарми, 100 ин-женери, 1500 души артиллеристи съ 34 тона.

Изъ Бѣлградъ извѣстиватъ, че сичкитѣ Министри си дали оставкитѣ, но Н. В. Краля не ги приелъ. Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла, забранилъ визитането въ Сърбия на сичкитѣ чуждестранни вѣстници, които нинжтъ върху извършени агентатъ.

Въ горния Египетъ се появилъ единъ лжковенъ про-рокъ, койго оплашилъ английското правителство! Министер-ския съвѣтъ рѣшилъ да испрати за тамъ повѣчко войска. Лжковния пророкъ ималъ своя войска, съ койго потеглилъ отъ Халуа и отишълъ на три дни расстояние!

Въ Сръбската черкова въ Букурещъ се дѣржало благо-дарение, за избавлението живота на Н. В. Сръбския кралъ. Въ черкова прискстествувалъ отъ страна на Ромжския Кралъ, неговия адютаинѣ; както и сичкитѣ чуждестранни посланици.

Ромжското правителство, заключило единъ новъ заемъ отъ 50 милиона франка! — Да запази Богъ България отъ сѣбакѣвъ видъ заемъ!

Една телеграмма изъ Парижъ извѣстива, че на 15 того, умрѣлъ Туниския бей. Неговия законенъ престолонаслѣдникъ Али бей го замѣстилъ.

Изъ Лондонъ съобщаватъ че тамъ се появила една сил-на бура, който причинила голѣми пакости, както по сухо, тѣй и по морето; много кораби пропаднали, а телеграфиче-скитѣ жици почти сичкитѣ скасани.

Спорѣдъ както се говори, наскоро цѣлъ да се издаде Княжеския указъ за избирание представители.

Говори са, че Н. Височество Княза, цѣлъ да се бави въ Русчукъ до първия Ноемвриа.

Нѣколко Руссенски граждане и гражданки, напомяноватъ за пръвъ пжтъ на нѣкои чужди господани и господжници жи-вуци въ гр. Руссе, вѣчеръ когато се расхождатъ по буле-варда по край Дунава, да бѣдѣтъ по-учтивни въ расходката си и по-скромни въ повѣдението си. Да не предизвикватъ общото внимание на себѣ си! . . .

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

КАЛЕНДАРЧЕ

ЗА 1883 ГОД.

отъ В. Димитровъ

(поборникъ)

ИЗДАВА КНИЖ. НА В. ДИМИТРОВЪ КЮСТЕНДИЛЪ.

цѣна 30 стотинки.

ще са намира за проданъ:

ВЪ КЮСТЕНДИЛЪ: ПРИ ИЗДАТЕЛЯ.

Въ София: въ книжарницата на Б.л.

Печ. дружество Промислене и въ Хр. Г. Дановата книжарница въ София.

Умоляваме Г-да абонатитѣ си, които не сж си заплатили вѣстника, да побързатъ да си го заплатятъ, защото нуждитѣ сж голѣми.

Редакцията.

Русчукъ скоро-печатница „Славянинъ“.